

30 lat temu obalono rząd Jana Olszewskiego

5 czerwca 2022

30 lat temu, 4 czerwca 1992, obalono rząd Jana Olszewskiego. Jan Olszewski to polityk niezwykle ceniony przez część środowisk patriotycznych, które stawiają zmarłego byłego premiera za wzór patriotyzmu dla polskich katolików. Nie da się ukryć, że przynależność do masonerii Jana Olszewskiego jest tematem tabu dla mediów patriotycznych. Moim jednak zdaniem kreacja lukrowanej wersji historii nie jest dobrym pomysłem, prawda jest po prostu ciekawsza i nie ma co od niej uciekać.

Socjalista

Jan Olszewski nie ukrywał swojej lewicowej tożsamości politycznej. Sam mówił o niej w wydanej w 1997 roku książce „Prosto w oczy”: „Mój rodzinny dom był związany z [...] tradycją socjalistyczną [...] PPS” (warto pamiętać, że choć docenić należy opowiedzenie się za niepodległością PPS, to Polska Partia Socjalistyczna była lewicową organizacją, popieraną przez Żydów, wrogą wobec Kościoła katolickiego). Rodzice Jana Olszewskiego tak bardzo byli zaangażowani w działania PPS, że w jego domu rodzinnym bluźniono, że Chrystus był pierwszym socjalistą (co jest całkowicie sprzeczne z nauczaniem Jezusa). Ojciec polityka brał udział w demonstracjach PPS.

Od 1956 r. Jan Olszewski pisywał razem z Jerzym Urbanem w ateistycznym, antyklerykalnym, marksistowskim, piśmie „Po Prostu”. Od 1956 roku był członkiem Klubu Krzywego Koła, zrzeszającego różnego rodzaju lewicowców, antyklerykałów, masonów. W klubie Krzywego Koła bywał młody Adam Michnik i Jan Józef Lipski (czołowy polski mason).

Mason

Kontynuacją działalności klubowej Krzywego Koła była loża masońska. Pomysłodawcami jej powołania byli przedwojenni masoni Jan Wolski i Stefan Zbrożyna. Jan Olszewski został masonem, brał udział w posiedzeniach loży i odprawiał rytuały masońskie (które uważał za bardzo zabawne) wraz ze swoim przyjacielem Janem Józefem Lipskim. Warto pamiętać, że masoneria i jej nauczanie jest potępione przez Kościół katolicki, przynależność do niej jest grzechem i wiąże się z ekskomuniką. Masonem zostaje się na całe życie.

Jan Olszewski, jako że sam ujawnił swoją przynależność do masonerii, jest w publikacjach masonów o masonerii wymieniany (masoneria ujawnia tylko swoich zmarłych członków lub tych, którzy sami się ujawnili) jako uśpiony (czyli niebiorący udział w spotkaniach) mason.

Bycie masonem według Jan Olszewskiego było przykrywką dla działalności opozycyjnej. PZPR pozwalało bowiem na nielegalną działalność masonerii (której antychrześcijańskie ideały były pożywką dla narodzin komunizmu).

W masonerii Jan Olszewski zgodnie z kodeksem masońskim nie zajmował się działalnością polityczną (masoni, zamiast trwonić czas na doraźną walkę polityczną, rządzą albo kreują zasady rządzące polityką). Sprzeczność między zaprzestaniem w masonerii przez Jana Olszewskiego działalności politycznej a deklarowaną przez Jana Olszewskiego masoneria jako przykrywką dla działalności politycznej, nie przeszkadzało Olszewskiemu. Do udziału w loży masońskiej, której członkiem był Jan Olszewski, zaproszono pięciu przedwojennych mistrzów masońskich. Działalność loży „Kopernik” (finansowanej przez Melchiora Wańkowicza i innej niewymienione z nazwiska przez Jana Olszewskiego osoby), której członkiem był Jan Olszewski, wznowiło 7 przedwojennych mistrzów masońskich. Z powodu podeszłego wieku tylko dwóch (Wolski i Zbrożyna) dalej

działało.

By łoża mogła działać, przedwojenni masoni awansowali młodych, szybką ścieżką awansu, na mistrzów. Jan Olszewski był więc mistrzem masońskim. Do łoży Jan Olszewskiego przyjęto Tadeusza Gliwica młodego przedwojennego masona z łoży „Staszic” w Sosnowcu (jak Jan Olszewski zaznaczał, w swej książce, niewiele znaczącej). Ojciec Tadeusza, Hipolit Gliwic był bardzo ważnym masonem.

Posiedzenia łoży „Kopernik” odbywały się do lat 70-tych. Potem już nikomu nie chciało się spotykać w łoży, koledzy masoni spotykali się w KOR-ze, wykorzystując tę organizację dla swoich celów. Spotkań z zachowaniem rytuału masońskiego zaprzestano. Do rytuałów masońskich Jan Olszewski wraz z innymi masonami powrócił w stanie wojennym (okazało się to tak skuteczną przykrywką – Jan Olszewski nie był w stanie wojennym internowany). Zaprzestał ich, gdyż koledzy masoni mogli spotykać się w ramach konspiracji solidarnościowej. Pod koniec lat 80 tych formuła łoży ostatecznie została zaniechana. Łoża „Kopernik”, której członkiem jest Jan Olszewski, nie uległa jednak rozwiązana.

W 1997 roku Jan Olszewski współczesną mu polską masonerie uważał za egzotykę, masonerie w USA za kluby samopomocowe. Jan Olszewski negował też wpływ masonerii na politykę i nie dostrzega nic złego w przynależności do masonerii.

Nie utożsamiał się z prawicą

W 1995 roku Jan Olszewski w wywiadzie udzielonym Wojciechowi Reszczyńskiemu w książce „Wygrać prezydenta” stwierdził: „nie utożsamiam się z prawicą”. Konsekwencją tego lewicowego wyznania wiary było przekonanie Jan Olszewskiego, że model gospodarki Unii Europejskiej to model, do którego powinniśmy dążyć. Ustrój gospodarczy Unii Europejskiej (czyli sprzeczne ze zdrowym rozsądkiem i katolicką nauką społeczną podporządkowanie biurokratom wszelkich przejawów życia

społecznego) był dla Jan Olszewskiego wzorem.

Jan Olszewski nie widział też potrzeby obniżki podatków. W wywiadzie Jan Olszewski deklarował również, że jest za zachowaniem przymusu ubezpieczeń społecznych. Jan Olszewski deklarował też swoje poparcie dla ceł, akceptował monopol państwa w energetyce i przemyśle paliwowym.

Jan Olszewski był zwolennikiem jednomandatowych okręgów wyborczych. W wywiadzie dla Reszczyńskiego Jan Olszewski deklarował, że był przeciwnikiem kary śmierci, głosił, że kary w Polsce są zbyt wysokie, postulował, by państwo narzucało programy nauczania. Jan Olszewski sprzeciwiał się armii zawodowej, doceniał dziejową rolę feministek w polityce, popierał integrację Polski z Unią Europejską. Zdaniem Jana Olszewskiego „proces jednoczenia Europy jest nieuchronny”.

W stalinizmie pracował w Ministerstwie Sprawiedliwości

Jan Olszewski w czasie wojny w Szarych Szeregach walczył w Powstaniu Warszawskim. Po II wojnie światowej działał w PSL. Ukończył prawo na Uniwersytecie Warszawskim. W czasach stalinizmu (1953 i 1954) pracował w Ministerstwie Sprawiedliwości, a od 1956 w Polskiej Akademii Nauk. Od 1956 do 1957 pisywał w „Po prostu”. Od 1956 do 1962 należał Klubu Krzywego Koła, od 1958 do 1961 był we władzach tej organizacji. Był obrońcą między innymi w procesach: Jacka Kuronia, Karola Modzelewskiego, Adama Michnika.

W 1976 został współzałożycielem Polskiego Porozumienia Niepodległościowego i Komitetu Obrony Robotników. Od 1980 był doradcą Solidarności. Był obrońcą opozycjonistów.

Jan Olszewski był uczestnikiem obrad Okrągłego Stołu jako ekspert opozycji w podzespołe ds. reformy prawa i sądów. W 1990 wstąpił do partii Jarosława Kaczyńskiego Porozumienie

Centrum. Doradzał Lechowi Wałęsie. Od 1991 był posłem z listy PC. Pod koniec 1991 został premierem, był nim do czerwca 1992.

W 1992 wystąpił z PC i założył Ruchu dla Rzeczypospolitej. W 1993 RdR (w koalicji z Partią Wolności Kornela Morawieckiego i Akcją Polską Antoniego Macierewicza) zdobył w wyborach 2,7% i nie przekroczyła progu wyborczego. W 1995 Jan Olszewski kandydował na prezydenta (zdołał 6,86%).

W 1995 założył Ruch Odbudowy Polski. W 1997 roku ROP zyskał 5,56% głosów i 6 mandatów poselskich. W 2000 Jan Olszewski zrezygnował z udziału w wyborach prezydenckich. W 2001 roku został posłem z listy Ligi Polskich Rodzin (liderem tego ugrupowania był Roman Giertych, kiedy jeszcze był narodowcem).

W 2005 razem z Gabrielem Janowskim i Antonim Macierewiczem stworzył Ruch Patriotyczny, który zyskał poparcie 1,05%. W 2006 Jan Olszewski został doradcą prezydenta Lecha Kaczyńskiego, a w 2007 szefem komisji weryfikacyjnej Wojskowych Służb Informacyjnych.

Autorstwo: Jan Bodakowski

Źródło: MediaNarodowe.com